

Diverse media

Wijk bij Duurstede, 20-3-2017

Het werken met verhalen vraagt een grote verantwoordelijkheid.
'Stories can either be bacteria or light' (Ben Okri).

Geachte redactie,

In de aanloop naar Pasen, inmiddels een seculier feest waar bezinning in de verdrukking is gekomen, vraag ik uw aandacht voor een verhaal dat ruim vijftientig jaar heeft moeten rijpen om in vorm te komen. Een verhaal met zoveel nieuwswaarde en waarachtigheid, dat een persbericht te kort schiet. Desondanks realiseer ik me dat het persoonlijke karakter ervan u journalistiek gezien terughoudend kan maken. "Het zal niet een groter publiek aanspreken", zult u geneigd zijn te denken. Zorgvuldige en volledige bestudering echter kan u van het tegendeel overtuigen. Als u zich *wilt* laten overtuigen tenminste. Mijn verhaal is weliswaar persoonlijk, maar u weet ook dat tal van persoonlijke verhalen vóór mij geschiedenis maakten. Ook de in mijn verhaal opgetekende ervaringen zijn spraakmakend. Ze roepen eenmaal herkend weerstand op, zo weet ik ook van degenen die de afgelopen jaren met mij meelazen. Ik hoop dan ook dat u, na lezing van deze brief én de manuscripten waaraan deze brief refereert¹, over mijn ervaringen wilt publiceren. Niet zozeer om die ervaringen zelf, maar vanwege het feit dat ze bevestigen dat zich binnen de waarneembare werkelijkheid een andere, betekenisvolle realiteit afspeelt. Een realiteit die zich in onze gehaaste Westerse wereld doorgaans aan onze aandacht onttrekt, maar bijvoorbeeld door natuurvolken nog altijd wordt ervaren. Kiest u niet voor publiceren: 'no hard feelings'. De vraag is niet òf, maar wanneer mijn verhaal serieus wordt genomen. In ieder geval dwingt de tijd waarin we leven een lopend vuurtje af. En als er één journalist eenmaal over de dam is, volgen er meer. De feiten in mijn relaas zijn namelijk geen 'nepfeiten' of het moet zijn dat een intelligente energie groter dan ik mij mijn hele leven voor de gek heeft gehouden. Desondanks:

Onderzoek alles aan mijn verhaal en behoud het goede (1-thessalonicenzen 5:21).

Nog even voor ik van wal steek: Omdat ik met veel schrijvers van literatuur gemeen heb dat zij hun inspanningen als 'gestuurd' ervaren, stel ik me bewust nederig en kwetsbaar op. Ik schrijf, maar voel daarin voortdurend de kracht van die intelligente energie. In die energie maak ik u deelgenoot van (mystieke)

¹ In 2012 voltooide ik 'De Ornitholoog. Opstanding van een paradijsvogel', een literaire autobiografie. Eind 2016 verscheen 'Gek op grenzen. Tussen mystiek en manie', dat de in 'De Ornitholoog' opgetekende ervaringen duidt. Op www.ornitholoog.nl kunnen beide uitgaven gratis worden gedownload.

ervaringen die argwanend kunnen maken. Er is dan ook journalistieke moed voor nodig om daarover te publiceren. Voor wat betreft de mystieke ervaringen: dat die ook in onze tijd veelvuldig voorkomen en worden vergeleken, heeft van de mystiek een wetenschap gemaakt. Ervaringsdeskundigheid wordt binnen die wetenschap in toenemende mate als 'waar' erkend.

Mijn verhaal

Kern van mijn verhaal is dat een reeks intense gewaarwordingen mij er begin 1992 van overtuigden dat Jezus Christus op 27 mei 1958 in mij moet zijn herboren (Eén in wezen met de Vader, zoals dat heet). Nee, haakt u alstublieft niet af. Ik realiseer me ten volle dat u in de verleiding komt om deze ontboezeming als absurd of op zijn minst ongelooflijk af te doen en liefst overgaat tot de orde van de dag. Precies dat was bijna dertig jaar terug namelijk ook mijn reactie. Los van het feit dat 'zielsverhuizing' me toentertijd vreemd was, was ik ook toen al van mening dat zij die Jezus Christus menen te zijn of menen Hem gezien te hebben, vooral psychiatrische aandacht behoeften.

Aanleiding: gewaarwordingen 1992

Vooraf

Waarnemen kun je bewust of onbewust. Bewust waarnemen doe je op eigen initiatief: je *neemt* waar. Onbewust waarnemen doe je niet op eigen initiatief: je *krijgt* waarnemingen. In het laatste geval is sprake van gewaarwordingen. In dat geval is de geest overgeleverd aan de werking van de zintuigen, die nu eenmaal altijd open staan voor indrukken. Bepaalde onderwerpen trekken dus de aandacht van de geest, of de geest dat nou wil of niet. Soms staat de geest open voor meer indrukken dan normaal. Bepaalde middelen kunnen een dergelijke geestestoestand stimuleren of juist onderdrukken. Als sprake is van een 'open' geest worden indrukken niet of nauwelijks gefilterd en kan een werkelijkheid worden waargenomen die nog veel werkelijker is dan de tastbare. Naarmate die uiteindelijke werkelijkheid meer gaat leven kan het zijn dat degene die ze ondergaat zich naar die werkelijkheid gaat gedragen. Gedrag dat vaak niet meer klopt met het gedrag dat we gewend zijn. De persoon in kwestie is gek, wordt dan al snel gezegd.

De gewaarwordingen die mij begin 1992 overkwamen waren zó intens waar en overweldigend, dat ik die ik tot op de dag van vandaag koester. Aanleiding was een arbeidsconflict met de Interkerkelijke Coördinatie Commissie Ontwikkelingsprojecten (ICCO), mijn toenmalige werkgever. Eind 1991 raakte ik ernstig teleurgesteld in deze organisatie, waar ik inmiddels ruim vijf jaar werkte. Onder leiding van de medio 1988 aangetreden directeur, ondervond ik niet alleen steeds meer wrijving tussen de beleden (christelijke) waarden en omgangsvormen (zowel binnen de organisatie als in het buitenlandwerk). Ook de nieuwe koers - meer projecten, minder bewustwordingswerk in Nederland - voelde ongemakkelijk. In december 1991 volgde de druppel die de emmer deed overlopen. Onder grote werkdruk weigerde ik een opdracht die me slapeloze nachten had bezorgd en meldde me ziek. Vastberaden componeerde ik thuis een lange brief aan de directeur, waarin mijn frustratie uitte. In mijn eenzaamheid van dat moment beleefde ik daags na mijn actie een aantal gewaarwordingen, waarvan ik er twee met u deel (ik schrijf die gewaarwordingen in de tegenwoordige tijd, omdat ik ze tot op de dag van vandaag beleef):

- Op 2 januari 1992 overvalt mij een hevige kou. In een zee van vuurwerk verschijnt mijn voormalige ICCO-directeur, Gerard van der Horst, in 1988 omgekomen bij een sneeuwlawine in de Zwitserse Alpen. De oud-directeur, een uitgesproken voorstander van bewustwording in Nederland, maakte in 1986 deel uit van de commissie die mijn sollicitatie naar de functie van medewerker publiciteit moest beoordelen. Vanwege mijn door zelfstudie verkregen kennis en ervaring als medewerker bij het Interkerkelijk Vormingswerk Ontwikkelingssamenwerking (IKVOS), zag hij me graag bij ICCO werken. Als ik me gedwongen voel het naar aanleiding van zijn overlijden gepubliceerde boek 'Gerechtigheid en Barmhartigheid. Mogelijkheden en grenzen van ontwikkelingssamenwerking' (Redactie: Jan van Butselaar en Bob Goudzwaard. Kok Kampen, 1989) erop na te slaan, kom ik tot de ontdekking wat ik me nooit eerder heb gerealiseerd: dat hij is omgekomen op Goede Vrijdag, de dag waarop christenen de kruisiging en dood van Jezus herdenken. Goede Vrijdag, begraven onder een sneeuwlawine en daaruit opgestaan, barmhartigheid en gerechtigheid: ik ervaar de verschijning van mijn oud-directeur als wederopstanding en bemoediging.
- Op 5 januari 1992 voltrekt zich een gewaarwording, die mijn leven ingrijpend verandert. Ik ben Jezus Christus in mijn eigen lijdensverhaal. Gebukt onder een kruis sleep ik mezelf door de gangen van het ICCO-gebouw. Anders dan mij tijdens mijn opvoeding is bijgebracht, onderga ik zijn kruisiging niet fysiek maar geestelijk: de pijn van eenzaamheid, ontkenning, miskening. Christus' doornenkroon begrijp ik als hersenpijniging om uit een duivels dilemma te komen: hoe zorg ik ervoor dat mensen kiezen voor gerechtigheid en barmhartigheid. Van de stress die dit dilemma oplevert krijg ik acuut brandend maagzuur: een lichamelijke reactie die ik onmiddellijk ervaar als metafoor van het 'edik' of wijnzijn dat Jezus kreeg toegediend. Verlaten ('van God los') voel ik mij in een leeg graf. Kortom: het fysieke lijden van Christus versta ik sinds 5 januari 1992 als geestelijk lijden.² Het beeld van een fysieke kruisiging, ontleend aan de realiteit en verteltraditie van die dagen, is ten onrechte letterlijk genomen. Jezus Christus is daarmee afschrikwekkend en voor veel mensen onnavolgbaar gemaakt.

Bevestiging en ongeloof

De hierboven beschreven gewaarwordingen zetten mijn wereld begin 1992 totaal op zijn kop. Niet ik schep mijn werkelijkheid, de werkelijkheid (her)schept mij. Jezus Christus neemt drieëndertig jaar na mijn geboorte de regie in mij over. De 'opdracht' om de doopnamen van mijn vader, moeder en grootvader te achterhalen, leidt tot een bevestiging van dit ongelooflijke: hun namen -

2 De dood en verrijzenis van Jezus Christus zijn de afgelopen decennia regelmatig onderwerp van discussie geweest. Zo zou Jezus volgens de Zweedse wetenschapper Gunnar Samuelsson niet zijn gekruisigd, maar aan een paal zijn opgehangen (<http://www.nu.nl/wetenschap/2278189/jezus-werd-niet-gekruisigd--.html>).

Enoch Powell, voormalige minister van volksgezondheid voor de Britse Conservatieve partij, betoogde dat Jezus zou zijn gestenigd (<http://www.trouw.nl/tr/nl/5009/Archief/article/detail/2540097/1994/08/17/Jezus-werd-niet-gekruisigd-Volgens-het-evangelie-naar-Powell-overleed-Christus-door-steniging.dhtml>).

Ook staat zijn fysieke opstanding niet vast (<http://warewijnstok.thevine.name/2016/02/08/resurrection-fact-or-fiction/>).

In 2000 werd in het gerechtsgebouw in de Turkse hoofdstad Ankara zelfs een Bijbel gevonden, die zou aantonen dat Jezus Christus een gewoon sterfelijk wezen was en nooit is gekruisigd (<http://www.ninefornews.nl/1500-jaar-oude-bijbel-bevestigt-dat-jezus-nooit-gekruisigd/>).

Josephus, Maria en Jacobus – zijn respectievelijk identiek aan die van Jezus' vader, moeder en grootvader (**bijlage 1**). Naar later blijkt bevestigt deze gewaarwording de theorie dat de ziel zich verbindt met zijn toekomstige ouders als hij eenmaal heeft gekozen waar en bij wie hij wil incarneren.³

Ik voel me voor de keus gesteld: doorgaan met mijn verzet of vleugellam terugkeren naar ICCO. Kiezen voor leven of dood, voor geluk of ongeluk. Een artikel in dagblad Trouw verleidt me om door te gaan op de ingeslagen, smalle weg. Scheidend ICCO-voorzitter en econoom Bob Goudzwaard bekritiseert daarin de wijze waarop ICCO aan ontwikkelingssamenwerking doet: met veel nadruk op projecten in ontwikkelingslanden en weinig op bewustwording in Nederland (**bijlage 2**). Zijn kritiek, ook geadresseerd aan ICCO, is me uit het hart gegrepen. Me volledig bewust van de mogelijke gevolgen van mijn voornemen en gedragen door mijn gewaarwordingen, schrijf ik Trouw een brief voor op de Podium-pagina. Daarin bepleit ik het belang van samenwerking, zowel tussen als binnen de in ICCO vertegenwoordigde organisaties (**bijlage 3**). Op zaterdag 1 februari 1992 plaatst Trouw een (ingekorte) versie van mijn brief. De maandag daarop roept de algemeen directeur me op het matje. Gesteund door het algemeen bestuur van ICCO ontslaat hij me op staande voet. Twee maanden later wordt mijn dochter geboren, acht maanden daarna beland ik in de psychiatrie en worden mijn gewaarwordingen als 'manisch-depressief' gediagnostiseerd.

'Rust'

Na mijn ontslag uit de psychiatrie komt mijn leven geleidelijk weer op de rails. Onrecht blijft me echter bezighouden. Daarom ga ik op vrijwillige basis als communicatiemedewerker aan de slag bij Vluchtelingenwerk Zeist. Omdat er nu eenmaal 'brood op de plank' moet, breek ik uiteindelijk met tegenzin met het werk waar mijn hart ligt. Na ruim een jaar krijg ik betaald werk als medewerker communicatie bij de gemeente Zeist, daarna als voorlichter bij het Bestuur Regio Utrecht en uiteindelijk als communicatieadviseur bij de gemeente Hilversum. Tijdens mijn normale leven laat dat ene onvergetelijke moment me echter nooit meer los: de verschijning van mijn oud-directeur. Waarom die bijzondere ervaring mijn leven niet uit evenwicht brengt, begrijp ik pas als ik jaren bij toeval *De vrolijke wetenschap* van de filosoof Friedrich Nietzsche erop nalees.

Friedrich Nietzsche

Sinds mijn zeventiende jaar heeft de filosofie van Friedrich Nietzsche mijn belangstelling. Als mijn geest begin 2012 als gevolg van werkstress en een noodgedwongen aanpassing van mijn medicatie opnieuw open staat voor gewaarwordingen, trekt zijn boek 'De vrolijke wetenschap' ineens mijn aandacht. Ik weet dat de zoektocht naar waarheid Nietzsche aan het eind van zijn leven manisch-depressief zou hebben gemaakt, reden dat ik een verband vermoed tussen zijn gemoedstoestand en de daarin ontstane wetenschap. Via Wikipedia kom ik erachter dat het boek is geschreven naar aanleiding van een gebeurtenis, waarvan de lezer zich een voorstelling moet maken. Nietzsche vertelt over 'een onbeschrijflijk ogenblik' waarin een gevallen engel je mededeelt dat alles zich oneindig herhaalt. Die mededeling maakt je eerst wanhopig en bijna gek, maar - eenmaal tot rust gekomen - vrolijk. In die vrolijke wetenschap is de boodschapper niet langer een gevallen engel, maar een boodschapper van god. Het 'onbeschrijflijk ogenblik' waarin de engel van Nietzsche opduikt, raakt me. Het is

volkomen identiek aan de verschijning van mijn oud-directeur, begin 1992. Ook in die verschijning ervoer ik een herhaling van de geschiedenis (dood/opstanding), die me aanvankelijk bijna gek maakte, maar me vervolgens deed berusten in de vrolijke wetenschap dat Jezus zich in mij had herhaald. Mijn conclusie: De vrolijke wetenschap moet betrekking hebben gehad op een ingrijpende gebeurtenis die Nietzsche zelf heeft ervaren. Hij heeft een mystieke ervaring gehad. Dat hij er ondanks de beperkingen van taal voor koos om dat ogenblik toch onder woorden te brengen, zal evenals bij mij te maken hebben gehad met de intensiteit van zijn gewaarwording. Ook hij moest zijn verhaal kwijt.⁴

Overige gewaarwordingen

De intensiteit en frequentie waarin de gewaarwordingen zich in 2012 voltrekken, overrompelen me. Ze zijn onontkoombaar en onlosmakelijk verbonden met episoden uit mijn leven. Een greep daaruit:

- Op 22 april 2008 ben ik getrouwd met Christa. In 2012 krijg ik opgedragen om de betekenis van haar voornaam te duiden: 'Volger van Christus'.⁵
- Zo lang ik me kan herinneren, is 4 mijn 'geluksgetal'. In 2012 ontdek ik dat dit getal binnen de numerologie voor 'volmaakt' staat. Hetzelfde getal verwijst ook naar de vierletternaam JHWH, God's onuitsprekelijke naam.⁶ Niet alleen op mijn digitale wekker en in huisnummers, maar zelfs op de zilveren beker die mijn schoonouders mijn vrouw en mij geven ter gelegenheid van de geboorte van mijn jongste dochter: 4-4-4. Ook woon ik sinds 1995 op huisnummer 31 (samen 4). In 2012 krijg ik opgedragen dat ik dat getal moet lezen als Drieëenheid (Vader, Zoon, Heilige Geest). President Obama heeft inmiddels afscheid genomen als 44^e president van de VS. In de numerologie is 44 een meestergetal. De 44 heeft trillingen van het Gouden Atlantis. Ze nodigt ons uit de energie van het Gouden Atlantis in ons leven te brengen en in harmonie te leven⁷ Overigens is ook het getal 2017 bijzonder.⁸ Over numerologie gesproken: steeds meer mensen zien steeds vaker dezelfde getallen. Los van de betekenissen lijkt sprake van een oproep van onze ziel en Hogere Zelf om spiritueel te ontwaken. We leven in een tijd van grote veranderingen en verhoging van bewustzijn. Om daar beter mee om te gaan is contact met onze ziel/Hogere Zelf heel belangrijk. Meditatie is een van de vele mogelijkheden.⁹
- Rijdend in mijn KIA krijg ik opgedragen de betekenis van deze afkorting KIA te onderzoeken. KIA staat behalve voor 'Opkomende zon/spirituele wedergeboorte' (= Ki) en het continent Azië waar Kia vandaan komt (= A)¹⁰ ook voor 'Killed In Action' (= gedood tijdens een actie).¹¹

4 https://nl.wikipedia.org/wiki/De_vrolijke_wetenschap

5 www.babybytes.nl/namen/meisjes/Christa

6 <https://nl.wikipedia.org/wiki/JHWH>

7 <https://www.spiritincoaching.nl/numerologie/thap5epru3pe7usp/>

8 <https://www.charmedspirits.nl/tag/betekenis-2017/#.WISxa1PhDIW>

9 <http://mens-en-gezondheid.infonu.nl/spiritueel/69498-getallen-en-hun-betekenis.html>

10 <http://www.autowiki.nl/kia/>

11 https://en.wikipedia.org/wiki/Killed_in_action

- Vogels trekken nadrukkelijk mijn aandacht. Dat die aantrekkingskracht eigenlijk al van jongs af zijn werk doet, realiseer ik me in 2012. Of het nu gaat om hun fysieke verschijning, vogels in (straat)namen of de 'V' van vogel: zonder ze te willen waarnemen, word ik ze gewaar.
- Ik woon in Wijk bij Duurstede, grenzend aan Doorn. In 2012 begrijp ik die naam als 'duurzame stad', een verwijzing naar de Openbaring van Johannes. Doorn, de 'aftakking' van Wijk bij Duurstede, verwijst naar de doornenkroon.
- Franciscus van Assisi is mij tijdens mijn leven nabij. Zo sturen mijn ouders me naar de Franciscus (basis)school, krijg ik een meditatietraining van Franciscanessen en bezoek ik meermalen Assisi. In 2012 kom ik erachter dat Franciscus van latere generaties vanwege zijn opgewektheid de bijnaam 'Vrolijke Frans' meekreeg. Maar ook ontdek ik dat zijn leven niet alleen maar vrolijk verliep. Zo had hij de laatste jaren van zijn leven last van neerslachtigheid en depressies, mede veroorzaakt door de slopende tuberculose en malaria waaraan hij leed en waaraan hij uiteindelijk op 44-jarige leeftijd zou overlijden. Op basis van eigen ervaring kom ik tot de conclusie dat Franciscus in zijn 'vrolijke' episodes gewaarwordingen had die hem verbonden met 'Het Hogere'. Dit verklaart dat de vogels, onderwerp van zijn vogelpreek, zijn aandacht trokken. Zonder ze te willen waarnemen, trokken ze spontaan zijn aandacht. Een mystieke ervaring.
- 'Waar het visioen ontbreekt, verwildert het volk'. In 2012 krijg ik ingegeven dat deze meer dan 2500 jaar oude wijsheid is uit het boek Spreuken (29,18) op onze tijd slaat. 'Verwilderden' verwijst naar het populisme, waar Geert Wilders een boegbeeld van is. Zijn komst en de opkomst van het populisme zijn voorspeld. Ik refereer daaraan in een artikel in Trouw (**bijlage 4**).

Waarom uitgerekend ik?

Natuurlijk heeft die vraag me zeker ten tijde van mijn eerste gewaarwordingen indringend beziggehouden. Vast staat dat ik op zeer jonge leeftijd al intens verdrietig was over onrecht, eerst binnen mijn eigen familie en later op grote schaal. Ik voelde me klein, bescheiden (naar later bleek: de betekenis van mijn voornaam 'Paul'), afkomstig uit een ideale wereld (naar later bleek: de betekenis van mijn achternaam 'Van Hooff', een verbastering van het Hof van Eden, het Paradijs), kon niet leven met onrecht, voelde voortdurend dat ik hem of haar had kunnen zijn die onrecht ondervond. Die intense vereenzelving met mensen aan de onderkant van de samenleving zorgde ervoor dat ik begin 1982 gedesoriënteerd werd opgenomen in de psychiatrie: ik had me teveel het leed van anderen aangetrokken. Maar mijn gedrevenheid bleef. Na mijn opname koos ik bewust voor ontwikkelingssamenwerking. Verstaan (letterlijk: op de plaats van de ander gaan staan) bleef mijn belangrijkste drijfveer. Intussen had ik gekozen voor het de studie taalbeheersing en ondervond wat ik op jongere leeftijd al als lid van een Liturgische werkgroep al had ervaren: een bijzonder talent om taal te scheppen. Filosofie werd mijn tweede vak en bracht mij opnieuw in het spoor van Friedrich Nietzsche, de filosoof die in mijn beleving heel dicht bij de waarheid zat. Begin 1992 beleefde ik die waarheid in de vorm van de verschijning van mijn oud-directeur en mijn eerste gewaarwordingen. Ze bevestigden dat ik, geboren in een neder(ig)land met de contouren van Israël, God's plan vanwege mijn gevoel voor onrecht en taalbeheersing moet bepleiten. Mijn leven is voorbestemd, gepland.

Toekomst

Tot op heden is nog sprake van 'eeuwige herhaling', een begrip ontleend aan de filosofie van Nietzsche. Zowel in positieve zin ('Leven is liefde doen, gaan in het oude spoor: mensen zijn vader en zoon, en dat gaat maar door' / tekst: Huub Oosterhuis) als in negatief opzicht (het onrecht dat zich blijft herhalen). De toekomst belooft een doorbraak. Geen oude sporen meer, maar nieuwe wegen. Volgens de Bijbelse profetie breekt die toekomst aan met de wederkomst van Jezus Christus. Tot dat moment verkeert de geschiedenis nog in de Eeuwige Herhaling of Terugkeer van Hetzelfde.

3 Op de Olijfberg ging hij zitten met zijn leerlingen om zich heen, en nu ze onder elkaar waren vroegen ze: 'Vertel ons, wanneer zal dat allemaal gebeuren en aan welk teken kunnen we uw komst en de voltooiing van deze wereld herkennen?' 4 Jezus antwoordde hun: 'Pas op dat niemand jullie misleidt. 5 Want er zullen velen komen die mijn naam gebruiken en zeggen: "Ik ben de messias," en ze zullen veel mensen misleiden. 6 Jullie zullen berichten horen over oorlogen en oorlogsdreiging. Laat dat je dan niet verontrusten, die dingen moeten namelijk gebeuren, al is daarmee het einde nog niet gekomen. 7 Het ene volk zal tegen het andere ten strijde trekken en het ene koninkrijk tegen het andere, en overal zullen er hongersnoden uitbreken en zal de aarde beven: 8 dat alles is het begin van de weeën. 9 Dan zal men jullie onderdrukken en doden, en jullie zullen door alle volken worden gehaat omwille van mijn naam. 10 Velen zullen dan ten val komen, ze zullen elkaar verraden en elkaar haten. 11 Er zullen talrijke valse profeten komen die velen zullen misleiden. 12 En doordat de wetteloosheid toeneemt, zal bij velen de liefde bekoelen. 13 Maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered. 14 Pas als het goede nieuws over het koninkrijk in de hele wereld wordt verkondigd als getuigenis voor alle volken, zal het einde komen.

Matteüs 24:3-14

Tenslotte

Inmiddels ruim 25 jaar na mijn eerste gewaarwordingen weet ik dat de vele dalen in mijn leven (zie: www.ornitholoog.nl) niet voor niets zijn geweest. Sterker: ik voel mij sinds 1992 herboren in het voorrecht dat ik weet heb van een 'intelligente energie' die mij te boven gaat. En natuurlijk wil ik dat 'vrolijke weten' graag delen met iedereen die daar open voor staat. Want **weten** dat een intelligente energie bestaat, de belangrijkste nieuwsaarde van mijn verhaal, maakt ons doen en laten ineens veel minder vrijblijvend dan 'Ik **geloof** het wel'.

Omdat mijn verhaal in schriftelijke vorm is volbracht en het hoog tijd is om plaats te maken voor de intelligente energie, zie ik af van een podium om mijn verhaal nogmaals te doen. Op u rust vanaf nu de verantwoordelijkheid om mijn verhaal respectvol en geloofwaardig naar buiten te brengen. Wel wil ik me afhankelijk van het aantal en soort reacties op deze brief beraden op de mogelijkheid om u op mijn voorwaarden in de gelegenheid te stellen de in mijn verhaal opgetekende feiten te verifiëren dan wel daarover met mij van gedachten wisselen. Reacties kunt u sturen naar mijn emailadres: paul.vanhooff@planet.nl).

Met vriendelijke groet,

Paul van Hooff

NB: Van 20 t/m 27 april ben ik in verband met een korte vakantie onbereikbaar.